

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Suumma [!] de laudibus christifere virginis Marie

Albertus <Magnus, Heiliger>

Colonie, 1502

VD16 A 1357

Questio decima in qua ciuitate [Christus] annu[n]ciari debuit

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69610](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69610)

De ciuitate in qua xps annūci. debuit

Reuelatio sibi
quod fecerat

Ad obiectū

Christus quod
natus

quā nemo vnq̄ vidit. s̄bū hoc inquā caro factū ē z vidit ois caro salutare dei. q̄ libz legz z pphetaz aperuit. z oia eius signacula soluit. z oia q̄cumq; a patre audiuit nobis nota fecit. Sill̄ mō fiebat hec trāsmigratio maxima de ignorātia in sciam. de culpa in grām. de vmbra in veritatē. de seruitute in libertatē. de timore in amorē. de grauitate in leuitatē. de austeritate in benignitatē. de humanitate in diuinitatē. q̄ trāsmigratio maxima fuit. qz in ea p̄ncipiū ad vltimum in vna p̄sonā trāsmigravit. ¶ Qd̄ at̄ obijcit q̄ iudeis solis p̄missus fuit. Dicimus q̄ hoc falsum ē. qm̄ z gētibz. sicut p̄z p̄ oēs pphetas scribentes de vocatōe gentiū. ¶ Cōcedim⁹ tñ q̄ solis iudeis p̄missus fuerit xps vt de eoz semine nasceret. z q̄ eis solis solutū sit. Et sic originā iherusal⁹ ex iudeis venit. s̄z tñ nō p̄pter eos solos venit

Rō p̄ **Q**uestio decima in qua ciuitate xps annūciari debuit. Et videt q̄ nō debuit eē Nazareth David em̄ dictū ē. De fructu ventris tui ponā super sedē tuā. q̄ videt q̄ potius in ciuitate David accipi debuit q̄ in Nazareth. ¶ Itē h̄ videt p̄ Michēā q̄ dicit Et tu bethleē effrata. ¶ Itē videt p̄ aliū. ¶ In iudea z hierusalē zc. q̄ videt q̄ ista annūciatio debuit fieri in hierusalē. ¶ Itē Joh̄is. i. Nazareth p̄t aliqd̄ eē. q̄si di. bonū qd̄ expectam⁹ nō venit a Nazareth s̄z de bethleē. q̄ zc. ¶ Itē nulla p̄phetia videt h̄re q̄ dñs accipiat in Nazareth si p̄cedat. ¶ Cōtra. Egre diez s̄ga de radice yessē zc. q̄ videt p̄phetatū eē q̄ dñs in Nazareth accipi debuerit. ¶ Itē postq̄ dixerat Nathanael a Nazareth p̄t zc. Dñs q̄si approbādo z cōmēdādo dictū suū ait. Ecce vere israhelita. q̄ videt intellexisse q̄ eēt p̄phetia de dño incarnādo in nazareth

Cōtra p̄

Rō

Conceptus in nazareth

Jesus ē fructus

¶ Responso ad questionē sup̄ id qd̄ dictū ē q̄re in galilea. z q̄re in ciuitate accipi voluerit dñs q̄ etiā hoc nomē nazareth agnuebat. et q̄ in galilea eē debebat. Sicut em̄ diuine generatōis. ita z humane generatio floz de flore assimilaf. flos em̄ pullulat de vno germie in decore z odore cū spe vtilitat̄ i fructu. sicut fili⁹ s̄m diuinā generatōez p̄cedit de vno q̄ ē in celis sine matre. z s̄m hūanā generatōez de vna in terris sine patre. bñ q̄ in nazareth p̄cept⁹ fuit. qz sicut flos de flore sine virili cōmixtiōe de sua m̄re saluo s̄ginitat̄ decore z m̄ris vtilitate p̄cessit. Vñ Bernar. Semina diuine generatōis eē vident allocutiones z p̄missiones facte ad patres. floruit q̄ h̄ semē mirabilibz q̄ sunt ostēsa in exitu isrl̄ de egypto. Cōceptio at̄ ista hui⁹ seminis est horz floz fructus est iesus incarnatus in nazareth. ergo annūciat xps nasciturns. qz in h̄ flore spūaliter sperat fruct⁹ p̄cessurus. Nomē ergo ciuitatis in qua accipit exprimit z statū t̄pis z finē opis ad quē vadit. Cum em̄ xps in nazareth accipit h̄yems transijt. t̄ps innovat

De hoc qd dicitur ad virginem sfo. ix.

tionis aduenit fructus appropinquat. oibz semē exhibuit. medici/ nā p̄fecit. sensuz refecit. coronadus pau p̄ibo venit. De q̄ sunt p̄beta tes floz p̄pter q̄s p̄grebat xpm̄ in nazareth p̄cipi. ¶ Qd̄ at̄ obijc̄it de bethleē dicim̄ q̄ ē intelligēdū de natiuitate xpi ex utero z nō i vte ro. ¶ Qd̄ obijc̄it q̄ sedere debuit sup sedē dauid dicim̄ q̄ ille autoritates loquunt̄ de mō obtinēdi regnū dauid spūale fm̄ ius z actū. z vtrūq̄ actū fuit in iudea z hierl̄m. qz ibi passus ē dñs. z sic p̄ ius redēptōis regnū obtinuit z accepit sup eos. p̄ q̄bz passus fuit p̄tēns s̄bidē z reurrexit z tūc actuali in throno glorie sedit

Bona secuta
ceptōem xpi.
Ad obiectū
Ad aliud

Questio vndercia de hoc qd

Quod ad virginem. Et videt qd potius debuit dicere ad mulie/ rē hac rōne. ¶ Per idē gen^o debuit eē liberatio p̄ qd̄ intra mit dānatio. vt sicut p̄ hoīem mors ita p̄ hoīem vita. z sicut p̄ femi/ nā p̄ditio sic p̄ feminā saluatio. ¶ Na licet h̄go fuerit p̄ totū tñ ap/ pellat mulier vbi agit de p̄ditōe nostra. q̄ b̄tissima h̄go debuit appel/ lari mulier vbi agit de nostra liberatōe. ¶ Itē vbi cūq̄ figurat ista cō/ ceptio q̄ hic annūciabat figurat sub rōe mulieris z nō h̄ginis. q̄ cū figura debeat m̄dere figurato z ecōuerso hic vbi annūciat ista con/ ceptio deberet describi sub noīe mulieris. maior z minor patēt diuer/ simode in multis locis p̄verbioz. Mulierē fortē q̄s inueniet zc. Il/ la fortis mulier ē b̄tissima h̄go q̄ vltimos fines scz deitātē z hūanī/ tātē in vnā p̄sonā diunxit gignēdo sapientiā q̄ attingit a fine deitā/ tis vsqz ad finē humanitatis fortiter. Item Luce. Intrauit iesus in/ qd̄dā castellū z mulier qd̄dā zc. Cōstat q̄ illa q̄ suscepit dñm fuit be/ atissima virgo. Item b̄ndicta tu inter mulieres Johelis d̄r in figu/ ra dñe nostre. Item Hester. Et dilexit eā rex sup oēs mulieres. ¶ Itē in euāgelio. Mulier miscuit tria sata. Illa mulier fuit b̄tissima h̄go q̄ miscuit tria sata. i. deitātē. animā z corpus. z fermentū fuit h̄ginis fides. vt d̄t b̄tūs Bernar. Et sic manifestū ē in oibz figuris istū cō/ ceptōis q̄ dñā nostra describit sub noīe mulieris q̄ z hic mulier debz noīari. ¶ Itē dñs in euāgelio frequēter appellat eā mulierē z oīs sua/ actio nostra ē instructo. q̄ z euāgelista d̄z eā appellare mulierē. ¶ Itē in hac annūciatōe implet p̄phetia de incarnatōe filij dei. s; illa p̄phe/ taf̄ ex̄p̄ssissime p̄ hieremiam. Mulier inquit circūdabit viz. si q̄ ibi p̄phetat sub noīe mulieris. q̄ z hic debuit mulier noīari. ¶ Itē oēs alie natiuitatū annūciatōes fiebāt vel ad viros tñ vt zacharie. vel ad mulieres z ad viros. vt in ysaac z in sampsonē. q̄ cū tota rota sit in medio rote. i. nouū testamētū in veteri testamento nulla annūcia/ tio fieri debuit ad virginem.

Rō p̄^o.

Videt

q̄ annūciatio hic fieri debuit ad virū. vñ ap̄l's Caput

Contra p̄^o.

b. iij.